

169

consistència f. Alc. en g. que
consisteix una propietat, heren-
cia, etc. || Solidesa, fermetat;
coherència entre les parts d'una
cosa; gran de densitat, d'opos-
etat. Apart terreny cedirà: és
de poca consistència. La consistèn-
cia d'un parop. fj. És un home
sense consistència.

d la cara. És una festa molt
consistent.

consistent adj. Que consisteix.
És sens béns, consistents en viruges
i prats || En té consistència. És
una substància més consistent que!